

МОТИВИ по НОХД № 127/2022г. по описа на МРС

Подсъдимият В. Н. В. е обвинен в това, че за времето от 17.06.2019г. до 30.06.2019г. в гр.Бойчиновци, област Монтана, с цел да набави за себе си имотна облага, принудил Д. Н. И. от гр.Б., област М., като го заплашил да извърши нещо противно на волята му, че ако не му предостави сумата от 150 лева, „няма да му се размине“, ще го пребие и няма да го остави на мира, докато не му даде тези 150 лева“, като го принудил, а именно, да се разпорежи с парична сума, да му даде паричната сума от 150 лева, която е заплатена от В. за участие на оркестър в организирано тържество на 15.06.2019г. в Кафе - аперитив ЕТ „С. 91“ гр.М., в гр.Б., ул.Г. Г. № 3, и с това му причинил имотна вреда в размер на 150.00 лева - престъпление по чл.214, ал.1 от НК.

След проведено разпоредително заседание, делото по инициатива на защитата и подсъдимия, се разглежда по общия ред.

Прокурорът поддържа обвинението и пледира конкретно по вид и размер наказание.

Подс.В. не се признава за виновен, дава обяснения, твърди, че не е извършил престъплението, в което е обвинен.

Назначеният служебен защитник адв.Ж. К. от МАК пледира за оправдаване на подс.В..

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Прието е и заключение по съдебно психиатрична – психологична експертиза (СППЕ).

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства в тяхната взаимна връзка и единство и като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено следното:

Подс.В. Н. В. е осъждан за престъпления от общ характер, като последно във времето са постановени следните влезли в сила присъди, както следва: 1. По НОХД № 1544/2016г. по описа на МРС, присъдата е влязла в сила на 28.10.2016г., за престъпление по чл.234, ал.1 от НК, извършено на 30.10.2015г., подс.В. е осъден на ЕДИНАДЕСЕТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА – условно с изпитателен срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ, считано от 28.10.2016г.; 2. По НОХД № 270/22г. по описа на МРС, присъдата е влязла в сила на 14.04.2022г., за престъпление по чл.234в, ал.1 от НК, извършено към 28.01.2021г., с която подс.В. е осъден на пробация чрез задължителните пробационни мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК за срок от ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА.

Пострадалият Д. Н. И. и семейството му – св.И. И. И., с която живее във фактическо съжителство и двете им деца, живеят в гр.Б., област М.. На 15.06.2019г. И. се намирал в заведение за бързо хранене, което имал намерение да наеме. От там могъл да види, че от заведение на подс.В., от което се чува силна музика, спира патрулен автомобил, след което музиката спира. Два дни по-късно пострадалия И. се намирал в заведението за бързо хранене, където започнал ремонт на същото (монтирал конструкция на тавана). Докато работили останалите двама работници с него - свидетелите В.

Д. И. и П. Д. И., били извикани по телефона от подс.В.. Пострадалият Д. Н. И. останал сам, като при него влязъл синът на подс.В. – св.С. В. Н.. С влизането си същият започнал да нанася удари на пострадалия И., свалил го на земята, ритал го с думите „Ти мене ли ще ме клеветиш, ще се обаждаш на 112”. За нанесения побой пострадалия не е прегледан от лекар и не е представил медицинско удостоверение.

След като се прибрал в дома си, от жена си – св.И. И. пострадалия И. разбрал, че тя се е обадила на тел.112 за силната музика, поради това че музиката пречела на децата ѝ да заспят. Същата ползвала мобилен телефон № *****, който се води на името на пострадалия И.. Подс.В. посетил каса на „ИЗИПЕЙ”, където се плащат сметки и поискал да плати сметката на посочения телефонен номер. От управителя св.Т. Ц. Т. разбрал на кое лице е номерът, заявявайки му, че иска да заплати сметката му.

След като разбрал, че заради обаждането на тел.112, полицейските служители са му спрели музиката в заведението, за която бил заплатил 150 (сто петдесет) лева, подс.В. започнал да отправя заплахи към пострадалия И. при срещите си с него. Заплашвал го, че „няма да му се размине”, „ще го пребие и няма да го остави на мира”, докато не му даде сумата от 150 лева. Около 10 (десет) дни, след като му бил нанесен побоя, св.П. Д. И. с прякор „Стрелката” му предал, че подс.В. иска да му предостави тези пари (сумата 150 лева) до вечерта, защото „няма да го остави на мира” и „ще бере големи ядове”. Тези заплахи накарали пострадалия И. да предостави сумата от 150 (сто петдесет) лева на св.П. Д. И., който веднага ги предал на подс.В.. След това чрез св.И. И. И., подс.В. продължил да отправя заплахи за саморазправа към пострадалия Д. Н. И., в случай че влезе в затвора.

Видно от изготвената на досъдебното производство съдебно - психиатрична и психологична експертиза (л.162-167, том I), според вещите лица съдебен психиатър д-р П. Т. П. и психолога С. Н. А. се установява, че описаните събития и данните от изследването дават характеристиката на лице (пострадалият Д. Н. И.) с преживян стрес вследствие на заплахи от различен произход, като е налице постравматично стресово разстройство с давност повече от шест месеца. Към момента на освидетелстването (30.06.2021г.) се посочва, че пострадалият страда от тревожност, проблеми със съня, постоянно безпокойство, мотивирано от реални заплахи и оживяване на спомена. По време и след деянието пострадалият е бил в състояние да възприема факти и обстоятелства от околната действителност и да дава обяснение по тях.

В рамките на съдебното следствие пред първоинстанционния съд изложената от обвинението фактическа обстановка в обстоятелствената част на обвинителния акт на практика се потвърди, в следния смисъл:

Пострадалият Д. Н. И. и жената с която живее във фактическо съжителство – св.И. И. И. тъкмо били наели заведение в гр.Бойчиновци и му правили ремонт и късно вечерта И. подала сигнал на тел.112 за силна музика. На другия ден, синът на подс.В., св.С. Н. дошъл до заведение, на което пострадалия И., заедно със свидетелите В. Д. И. и П. Д. И., правили ремонт. Св.С. Н. му казал „можеш ли да дойдеш при мене”, при което пострадалия И. слязъл от скелето, а св.С. го ударил, казвайки му, защо ги клевети, та да

спират музиката. Впоследствие след няколко дена, подс.В. поискал от И. сумата 150 (сто петдесет) лева, заради това, че са му спрели музиката. И. чрез св.П. И. дал на подс.В. сумата 150 лева, само и само да го остави на мира. След като св.С. Н. удрял пострадалия И., последния ходил до Медицинския център, за да си вземе медицинско, но центъра бил в ремонт два/три дни, а после И. се отказал. Когато св.С. Н. удрял И., нямало други хора. След побоя, Д. И. бил заплашван от подс.В., когато минавал покрай него той го заплашвал, че ще го изсели и т.н. Когато св.П. И. дошъл при Д. И., поискал 150 лева, казвайки на И., че подс.В. В. иска да му даде 150 лева, задето са му спрели музиката и И. ги дал на св.П. И., „само и само да му се махне от главата”. Никога и нищо И. не е взимал от подсъдимия, нищо не му дължи, никога не е имал взимане/даване с него.

Първата жалба в полицията я подала св.И. И. И., като Д. И. не знаел, че И. е подала жалбата. И. се уплашил от заплахите на В., но не се обадил в полицията, защото мислел, че като хора от Бойчиновци, няма да се занимават един с друг и не искал да има нищо общо с него. Според пострадалия И., св.Ю. А. Н. - И. е дала на подсъдимия номера на телефона му, от който е подаден сигнала за силна музика и той тогава отишъл да провери уж, че иска да плати телефона и разбрал, че номерът е на И. (Д. М.) и така е разбрал от кой телефон е подаден сигнала до тел.112.

Св.И. И. И. подала жалба в полицията заради побоя на мъжът й И. и заплахите от подсъдимия, а номера на телефона и според св.И. бил разбран от подсъдимия, чрез св.Ю. И.. На следващия ден, след като подсъдимия е разбрал кой е подал сигнала за силна музика от заведението на тел.112, синът на подсъдимия нанесъл побой над И.. Сумата 150 лева е била дадена на подсъдимия не заради дължими пари за водоструйка, а заради музиката на която били дадени 150 лева, а била спряна заради сигнала на тел.112. Сигналът бил подаден от св.И. същата вечер заради силата на музиката около 00:00 часа полунощ. Дошла полиция, направили му забележка, но след това пак си продължила музиката и след ден/два подсъдимия разбрал, че И. е подала сигнала за силна музика от телефон, който е на пострадалия И.. Подс.В. казал на св.И. И., че срещу десет/двадесет лева всичко се разбира и й показал като разпечатка ЕГН, номера на телефона и имената на Д. И. и на другия ден, по обяд С. нанесъл побой на И.. Един ден св.И. отишла да пие кафе, срещнала подс.В., който й казал: „нали знаеш, че ако мъжът ти ме вкара в затвора, ще му отрежа главата”. Преди да му даде 150 лева, подс.В. заплашвал Д. И. и жена му И. И., казвайки, че ще ги запали. Св.И. не помни всички заплахи, защото било отдавна. Според св.И. в гр.Бойчиновци подсъдимия е известен като конфликтна личност, с нищо добро не го познават в гр.Бойчиновци. Св.И. лично е присъствала, когато подсъдимия казал на И., че „ще му отреже главата, ако не му върне тия 150 лева”. И това станало след побоя. Пред сладкарницата след два/три/четири дни станало това. Подс.В. В. казал на Д. И., че си иска тия 150 лева, заради това че му е прекратена музиката и че „ще бере ядове и ще му отреже главата”.

Подс.В. В. изпратил св.П. Д. И. при пострадалия И. (Д.), да му каже, да даде 150 лева до довечера, „щото ще бере ядове” и св.П. Д. И. отишъл при Д., казал му: „Д., дай парите!”, Д. ги дал, и св.П. И. ги занесъл и предал на В.. Тези 150 лева били „за музика”, обаче, имало „внедрена и някаква

водоструйка”. Подс.В. казал, че е за водоструйка, която Д. не му върнал. Св.П. И. знае, че сумата която е взел от И. и я е предал на В. „е за музика”. Подс.В. звъннал по телефона на св.П. И. и го попитал В. (св.В. Д. И.) дали е покрай него, св.П. И. казал, че е при него, при което подс.В. В. ги извикал в заведението при него и в този момент св.П. И. и св.В. И. видели, че Д. и С. се „гонели, тичали по центъра”. Св.П. И. знаел, че става дума за сигнал на тел.112, обадил се бил някой, че е силна музиката и да се спре, и тогава В. казал на св.П. И. да отиде и да взема 150 лева от Д.. Заплахи тогава нямало, само „до довечера да даде парите, щото ще бере ядове”. Д. извадил парите и казал на св.П. И. „дай му тия пари, нека се наяде!”

Преди да се развият процесните събития, подс.В. В. отишъл в строителната борса на св.Т. Ц. Т., където има каса на ИЗИПЕЙ, искал да заплати сметка на конкретен телефон. Св.Т. му казал номера и сумата, а подс.В. му казал, че ще мине по-късно да заплати и си излязъл. Каквото показала програмата, това и казал св.Т. на подс.В. В..

Св.Ю. А. Н. – И. работи в Национална система/телефон 112. Познава подсъдимия като личност. В никакви отношения не е с него. Твърди, че не му е предоставяла телефонен номер, от който да е подаван сигнал на тел.112. А иначе св.Ю. И. и подс.В. В. учили заедно в едно училище. Против св.Ю. И. била подадена жалба, че е предоставила информация относно телефонния номер, от който е подаден сигнал за силна музика. Жалбата ѝ била прочетена от нейния началник и разбрала, че е подадена жалба, че е подала информацията на В.. Жалбата била от св.И. И. .

Против св.Ц. Д. Я. също било подадена жалба от св.И. И., че е дала на сина на подсъдимия св.С. Н. телефонния номер на И.. Св.Я. няма спомени да ѝ е казал С., че телефона се води на Д..

През 2019г. Д. отишъл при полицаи св.С. Л. М. и му разказал случай, в който подсъдимия е оказал натиск върху него и жената, с която живее на семейни начала - И. И. И. във връзка с нейно обаждане за нарушаване на обществения ред, тъй като от заведението, което е държал В. се е чувала музика след 00:30 часа. Дошъл полицейски патрул от гр.Монтана, предупредили са ги, спрели са музиката, като на другия ден подсъдимия е отишъл в строителната борса на Т. Т., където е поискал да плати телефонен номер, при което са му казали, че сметката е триста лева той възразил, че сметката е доста висока и попитал на кой се води и разбрал, че се води на Д. и разбирайки номерът, а през това време Д. работи на стълба и С. отива, сваля го от стълбата, рита го, бие го, заплашва го, че ще го изхвърли, при което през последващите дни В. изпратил П. в заведението на Д. на гарата, като пряко му било казано, че идва от името на В. и затова че са се обадили предната вечер и са му спрели музиката и дал пари, при което Д., за да не се разправя повече, вади пари от джоба си и дава парите. При следваща среща В. се среща с И. И., показва ѝ на скриншоп и ѝ казал, че за 20/30 лева от тел.112 може да се разбере информация, каквато си иска, всичкото това нещо е отразено в жалба от името на И. И.. Тя написала жалба и до началника на тел.112. Когато св.С. Л. М. видял Д., същият имал синина на скулата на едното око. Д. казал, че синът на В. му е нанесъл побой, с думите: „ти, копеленце мръсно, ти ще ни дъните, аз ще те срещна в тъмното и ще те изкормя”. Св.С. Л. М. работи от 2014г. като

полицай в гр.Бойчиновци, посочвайки, че подс.В. В. не се ползва с добро име, същият има чувство за безнаказаност и има непрекъснат сблъсък с другите и спрямо полицията.

На 19.06.2019г. е депозирана жалбата. Случаят със спирането на музиката е бил на 15.06.21г., а побоят - на 17.06.21г. на обяд. Св.М. познава св.Ц. Д. Я.. Спомня си, защо я е извикал в полицията за разпит. Същата била извикана малко след случая. Тя е била на 17.06.2019г. в заведението, което държал В. на центъра с други приятелки, при което неговия син С. дошъл при тях, извадил телефона си и попитал дали имат случайно някой този телефонен номер, показвайки номера му.

Св.С. В. Н. счита, че това по делото е „пълна измама” под диктовката на полицаия С. М.. Св.С. твърди, че не е удрял Д.. Никога не бил заплашвал Д., дори с Д. били приятели, работили заедно в строителството. „Доста смешно скалъпено...” Знае, че има проблем с една водоструйка, за която Д. дължал пари. С. не бил присъствал на разговор на баща му В., в който да иска някакви пари от Д., заради спряна музика. Баща му и Д. не контактуват от много време, точно колко не знае.

Св.Т. М. Т. бил във В., когато след около един час време от някъде дошла една черна кола, малка, спряла отвън. От там видял, че Д. М. слязъл, В. (Д.) изнесъл една водоструйка и я дал на Д.. След това поседели около 15-20 минути отвън и Д. си тръгнал. Св.Т. живее на около 500 – 1000 метра от В.. В полицията е извършвана очна ставка между св.Т. и пострадалия И. (Д. М.), като св.Т. твърди, че тогава разпитващата накарала Д. да излезе за около пет минути навън и казала на Т., че трябва да си промени показанията, иначе ще го затвори за 24 часа. Т. я попитал защо трябва да си променя показанията, а тя била казала „Аз ще напиша, че не си сигурен какво си видял и че може и да не е бил Д.”. Св.Т. твърди, че бил вътре на терасата, когато Д. спрял отвън с л.а. РЕНО и В. излязъл, говорили си нещо, след което В. изнесъл водоструйката, защото тя била близо до стъпалата оставена, той я изнесъл отвън и му я дал. Св.Т. знае, че Д., когато бил в полицията и бил съпоставен с него при очна ставка, в рамките на очна ставка, казал, че е категоричен, че не е вземал водоструйка от В.. Д. казал в полицията, че е категоричен, че В. не му е давал водоструйка и колкото и пъти да го питат, това ще бъде отговорът му.

Св.Н. В. Н. (полицай ПУ Бойчиновци) познава и В., и Д.. Според св.Н., В. В. е един от сериозния криминален контингент. Знае за конфликт между В. и Д.. Последният му се обадил по мобилния телефон и му заявил, че извършвайки ремонт на един бивш ресторант в центъра на гр.Бойчиновци с П. и В., С. (синът на подсъдимия), нападнал Д. на вратата. Св.Н. казал на Д. И. да подаде жалба. Той казал, че не иска проблеми, че го е страх. Ден или два след това пак му се обадил и му казал, че В. е изпратил П., като му е казал да му даде 150 лева за пропуснати ползи, тъй като се е обадил на тел.112 и полицията е спряла музиката в заведението на В. към онзи момент. Няколко дни след това св.Н. видял, че има жалба от жената, с която Д. живее на семейни начала – И.. По тази жалба работил св.Н., като Д. пак не пожелал да дойде да го разпита. Св.Н. снел показания от И., като се оказало, че по някакъв начин В. е разбрал телефонния номер от тел.112, собственост на Д., при което отишъл в

строителната борса кв., „Огоста” в гр. Бойчиновци, и поискал да плати този номер. Служителят, който е бил му казал някаква сума и той казал, че има някаква грешка и че това не е неговия номер и попитал чии е и така разбрал, че това е номер на Д.. Впоследствие се оказало, че Д. има карта на негово име, която ползва И. и тя е подала сигнал до тел. 112 за силна музика, Д. нямал нищо общо с това. И заради това бил нанесен побой на Д. и са поискани тия пари за пропуснати ползи, че му е спряна била музиката. По така събраните данни св. Н. изпратил преписката на РП - Монтана с мнение за прекратяване, но впоследствие вече е образувано ДП. Дал такова мнение, защото Д. нищо не казал, а данните не били достатъчни. Св. Н. знаел от Д., че е дал на П. парите - 150 лева и П. ги е занесъл на В.. Д. бил в чужбина, когато И. срещнала св. Н. и му казала, че В. я срещнал и ѝ казал, че ако отиде да лежи в затвора заради Д., ще му отреже главата. Д. го е страх, опасал се е с камери, около къщата. На св. Н. не му е известно дали Д. дължи пари и го е страх заради това.

В. Л. психолог С. Н. А. е използвала тестова батерия. Резултати, от които е описала в експертизата. Ползвала е за изследване интелекта на лицето Д. И., който е в рамките на средна норма. Става дума за една нормална личност. За изследване на паметта в. л. също е използвала тест. Той е тест, с който се доказва, че няма отклонение от паметовите характеристики на неговата личност, т.е. това, което той казва е в рамките на нормата. Той е човек, който не би се сбил, би избягнал физически контакти и ако трябва да се сбие, по-скоро би използвал вербални методи. Има тревожност, има проблеми със съня Д., но това е един посттравматичен стрес.

Посттравматичен стрес може да се появи дори след повече от две години. Той е една развита личност, като в разговори с Д., той не споменава друга заплаха, така че в. л. не би казала, че той преживява посттравматичен стрес, в основата, на който лежи друго събитие. В срещите с в. л. А., защото не била една срещата, а били две, неговите емоции били свързани изключително и само със заплахите отправени към него от В. две години преди това, а от заплахите отправени преди две години може да се появи посттравматичен стрес. Д. бил под емоцията на същите заплахи.

В рамките на съдебното следствие в. л. д-р П. Т. П. изцяло поддържа заключението по изготвената съдебно-психиатрична и психологична експертиза. Описано е, че флешбек феномен означава връщане на спомен, признак, който е описан и е основа в установеното състояние на лицето, което е изследвано. Деянието е юни месец на 2019 г., а пострадалия Д. е изследван 2021 г., т.е. това е повече значително от една година състояние, което се установява. Посочен е критерий на десетата ревизия, която задължително се ползва от всички експерти в страната. Това е клинично състояние, което се проявява след тежък стрес, тогава, когато личността, събитията, които са заплахи и събития, свързани с побой, които минават покрай личността, т.е. личността в случая, колкото и да има капацитет да се справя с това нещо има един по-продължителен период от време. Първото е реакция на стрес, което трае 14, най-много до 20 дни, след което обикновено от първия до шестия месец се появяват тия признаци. Към датата, когато е видян, когато е посочила експертизата, периодът от време е повече от една година. Състояние на остра реакция на стрес може да бъде

преодоляно немедикаментозно и медикаментозно, може да бъде преживяна в рамките на тия до 21 дена, състояние, което обаче трае по-дълго време. Състоянието на Д. е свързано със събитията по делото, може да има сънуване, при него има сънуване на събитията. След това постоянен страх, който променя поведението със затваряне в себе си и връщане на спомен, т.е. събитията вървят като на кинолента, така са описани в научната литература, в десетата ревизия по-подробно като събития, които са често повтарящи се и минават като един спомен, при което може да се получи т. нар. перфорация на егото и на аза, едното е помнене на събития - непомнене на имена, помнене на емоции непомнене на имена, т.е. те са така по-дълбоко увредени, което не е точно паметови нарушения в смисъл от качествен тип пробив на аза, не е като при шизофренията да има тотален разпад на границите на аза, това, което ни държи контактни, а е пробив на няколко места, което е свързано с помнене на събития, помнене на емоции, помнене на имена и в резултат на това се появяват вече впоследствие и емоции и определено волята управлява личността в различна степен. При шизофренията съизмеримо е това, промяната на личността има характеристики, т.е. има промяна в емоцията, промяна във волевата сфера, която е доста след една година или след две, или след шест месеца, различно е и затова е посочено това като диагностичен критерий, т.е. при прегледа на това лице и освидетелстването са установени наличието на характеристики, които описват посттравматично стресово разстройство. При последните съобщения от САЩ, при подобен проблем, има и биохимични проблеми в мозъка.

На въпроса дали това разстройство може да се дължи на други събития, в.л. съдебен психиатър д-р П. отговаря - има поява на събитие, има конкретно преживяна ситуация, има конкретна реакция, която е свързана, има спомен, който е конкретно свързан с конкретно събитие, няма как да бъде съпътстващо събитие. Съпътстващите събития могат да утежнят. Освен това има специфика в самото изследване в съдебната психиатрия, която допуска методи, които не са терапевтични, но те са в контекста на самата експертна оценка и една от техниките е флудин или наводняване на български ще рече, т.е. когато в структурираното интервю, каквото се използва в оценката при установяването на признаци, структурираното интервю се насочва в тая част за установяване на конкретика по отношение на установените признаци. Ясно и конкретно е написано и са дадени отговори, че е налице причинно-следствена връзка. Самото лице има поведение, което почва да избягва конкретни събития, така че няма как да се случи да ги повтаря две години, има перфорация на егото. За в.л. реакцията на избягване продължава и това най-вероятно е причината Д. да не се конституира като страна в процеса. Реакцията на такъв тип може да има реакция на самоубийство, затова не може да се каже това временно ли е опасно или във времето е опасно.

В хода на съдебното следствие се представи от защитата справка – характеристика за подс.В., изготвена от кмета на гр.Бойчиновци – С.С., от която е видно, че В. е пенсионер по болест, семеен, с две деца – син и дъщеря, не злоупотребява с алкохол и не използва наркотици, отговорен и дисциплиниран е, в гр.Бойчиновци гражд.Д. и съседи го уважават. Няма

пререкания и разправии с комшии. Винаги е готов да помага на хората, както и с каквото може. Честен и добронамерен е, не е конфликтен. В общинската администрация Бойчиновци няма постъпили жалби и сигнали от лицето против други гражд.. Няма заведени и такива срещу него. Няма постъпили сигнали за нарушения на обществения ред в община Бойчиновци срещу В. Н. В..

За да изложи горната фактическа обстановка съдът взе предвид събраните в рамките на ДП № 717/2019г. (том I и том II) доказателства, писмените доказателства събрани в рамките на съдебното следствие, надлежно приобщени и огласени съгласно НПК, а също и гласните такива на: пострадалият Д. Н. И., св.Т. Ц. Т., И. И. И., Ю. А. Н. – И., Ц. Д. Я., В. Д. И., П. Д. И., С. Л. М., С. В. Н., Б. М. Х., С. М. Й., М. Т. Х., Т. М. Т., Н. В. Н..

Първоинстанционният съд изцяло възприема като обективни показанията на пострадалото лице – Д. Н. И.. Макар и пострадал, неговите показания се потвърждават от др. събрани по делото писмени и гласни доказателства (преки и косвени), а също и от заключението по изготвената и приета по делото съдебно – психиатрична – психологична експертиза (СППЕ), чието заключение е компетентно изготвено и обективно, поради което настоящия съд го възприема изцяло.

Настоящият съд споделя направения разбор на доказателствата от обвинението и не споделя доводите на защитата.

Налице са условията на чл.303, ал.2 НПК, като съдът намира, че обвинението е доказано по несъмнен начин в т.ч. и по отношение на авторството в лицето на подс.В.. Деянието по чл.214, ал.1 от НК е осъществено от подс.В. както от обективна, така и от субективна страна. Настоящият съд не възприема доводите на защитата и намира обвинението за доказано по несъмнен начин. Обвинението правилно е формулирано, в т.ч. и относно времето на извършване, имайки предвид събраните доказателства по ДП № 717/2019г. по описа на РУ – Монтана (том I и том II). Не е спорно по делото, че жалбата за случая е била подадена от св.И. И. И., която живее във фактическо съжителство с пострадалия И., и отговор за това са събраните в рамките на съдебното следствие гласни доказателства, в т.ч. тези дадени от вещите лица при изслушването им по повод на изготвената СППЕ. Пострадалият И. е искал да не се стига до подаване на жалба, но действията на подс.В. са принудили св.И. да го направи. Първоинстанционният съд не приема, че има различие между вида заплахи, посочени от обвинението и тези посочени в рамките на съдебното следствие, защото смисълът им е един и същ, целящи постигане на користната цел. Лицето П. Д. И. дава показания в полза на обвинението и съдът ги кредитира, без съда да споделя, че пострадалия не бил говорил с подсъдимия преди да даде сумата 150 лева, защото преди това, а и чрез лицето П. И., пострадалия И. отново е бил заплашен да се разпорежи със сумата 150 лева, противно на волята си, „иначе ще бере ядове”. Съдът не открива противоречие в показанията на пострадалия И. и св.И. И., в т.ч. и относно важните и съставомерни факти и обстоятелства.

Първоинстанционният съд не кредитира показанията на св.Т. М. Т., и не приема, че сумата 150 лева, дадена на подсъдимия от пострадалия, е заради дадена от подсъдимия на пострадалия, но не върната водоструйка. Тази

защитна теза на подс.В. не се подкрепя от другите доказателства по делото, които съдът кредитира. Затова настоящия съд не кредитира обясненията на подс.В., тъй като същите не се подкрепят от другите събрани по делото доказателства, които го уличават в извършване на деянието по чл.214, ал.1 от НК. Съдът не кредитира и показанията на св.С. В. Н. (син на подсъдимия), защото тези показания не са обективни, не се подкрепят от доказателствата, които съдът кредитира и не на последно място, този свидетел като син на подсъдимия, е заинтересован и съответно необективен, като е нанесъл и побой над И..

Настоящият съд кредитира показанията на св.С. Л. М., който в кръга на службата си е работил по случая, без да долови личностно отношение от св.М. спрямо подс.В..

Първоинстанционният съдебен състав непосредствено доби проявите на т. нар. посттравматично стресово разстройство от събитието при разпита на пострадалия Д. Н. И. и св.И. И. И., нежеланието им дори да бъдат в едно пространство (помещение) с подс.В. и желанието им, бързо да го напуснат и повече да не се явяват по делото.

Твърдението, че пострадалия И. бил имал и други неприятности и то с други лица, и това посттравматично състояние се дължало и на други събития, според този съд, бе оборено като необосновано чрез категоричното становище на вещите лица С. А. и д-р П. П., които поддържат заключението си по приетата СППЕ.

Правната квалификация на деянието по чл.214, ал.1 от НК, правилно е определена от обвинението като „изнудване”, тъй като с цел да набави за себе си имотна облага, подс.В. Н. В. принудил Д. Н. И., като го заплашил да извърши нещо противно на волята му, като го принудил чрез заплахи, а именно, да се разпорежи с парична сума - да му даде паричната сума от 150 лева, която е заплатена от В. за участие на оркестър в организирано тържество на 15.06.2019г. в Кафе - аперитив ЕТ “С. 91“ гр.М., в гр.Б., ул.Г. Г. № 3, и с това му причинил имотна вреда в размер на 150.00 лева.

Като се има предвид горното съдът намери, че подсъдимия В. Н. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.214, ал.1 от НК:

- за времето от 17.06.2019г. до 30.06.2019г. в гр.Бойчиновци, област Монтана, с цел да набави за себе си имотна облага, принудил Д. Н. И. от гр.Б., област М, като го заплашил да извърши нещо противно на волята му, че ако не му предостави сумата от 150 лева - „няма да му се размине, ще го пребие и няма да го остави на мира, докато не му даде тези 150 лева”, като го принудил, а именно, да се разпорежи с парична сума - да му даде паричната сума от 150 лева, която е заплатена от В. за участие на оркестър в организирано тържество на 15.06.2019г. в Кафе - аперитив ЕТ “С. 91“ гр.М., в гр.Б., ул.Г. Г. № 3, и с това му причинил имотна вреда в размер на 150.00 лева.

От субективна страна деянието е извършено с пряк умисъл – подсъдимия В. е съзнавал обществено опасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на обществено опасните му последици и е искал

тяхното настъпване.

Причини за извършване на деянието са изградени престъпни навици с цел облага, неправилно отношение към личността и свободата на волята ѝ.

Имайки предвид горното съдът призна за ВИНОВЕН подсъдимия В. за извършеното от него деяние по чл.214, ал.1 от НК, като му наложи съответно наказание – ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което следва да се изтърпи при първоначален ОБЩ режим на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС вр. с чл.41, ал.6 от НК.

При определяне вида и размера на наказанието съдът счита, че е съобразил всички обстоятелства с правно значение за неговата индивидуализация, като го определи при условията на чл.55, ал.1, т.1 вр. с чл.55, ал.3 от НК при следните многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства – видно от приложеното по делото ЕР № 90308/103/14.06.2021г., влязло в сила на 18.07.2021г., с валидност до 01.06.2023г., подс.В. заради здравословни проблеми, е с намалена трудоспособност 60 % и е пенсионер по болест, размера на имотната облага 150 лева не е висок, добри характеристични данни, посочени от кмета на община Бойчиновци. Съдът намери, че и най-лекото, предвидено в закона наказание (една година лишаване от свобода) е несъразмерно тежко за процесното деяние.

Отегчаващи отговорността обстоятелства са висока степен на обществена опасност на извършеното деяние, осъжд.ята на подс.В., невъзстановени имуществени вреди, липса на каквато и да е самокритичност, упорито престъпно поведение.

На основание чл.55, ал.3 от НК съдът не наложи и глоба от хиляда до три хиляди лева, както и конфискация до 1/2 от имуществото на подсъдимия.

Първоинстанционният съд спази при определяне вида и размера на наказанието и изискванията на чл.56 от НК – „Не са смекчаващи и отегчаващи обстоятелства тези, които са взети предвид от закона при определяне на съответното престъпление”.

Съдът не приложи чл.66, ал.1 НК, защото намира, че не са налице условията за това.

При определяне видът и размера на наложеното наказание, съдът намира, че е съобразено с целите по чл.36 НК при отчитане степента обществена опасност на извършеното деяние и степента обществена опасност на подсъдимия В.. Според настоящия съд наложеното наказание е и съответно по смисъла на чл.35, ал.3 от НК.

На основание чл.59, ал.1, т.1 и ал.2 от НК съдът приспада спрямо подсъдимия В. Н. В., времето през което е бил задържан с мярка за неотклонение „задържане под стража”, в т.ч. и времето през което е бил задържан по ЗМВР и НПК, считано от 28.09.2020г. до 04.12.2020г. вкл.

На основание чл.68, ал.1 от НК съдът ПРИВЕЖДА в изпълнение спрямо

подсъдимия В. Н. В. условното наказание по присъда по НОХД № 1544/2016г. по описа на РС - Монтана в размер на ЕДИНАДЕСЕТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което следва да се изтърпи при първоначален общ режим на основание чл.41, ал.6 от НК вр. с чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС. Съдът приложи чл.68, ал.1 от НК, тъй като процесното умишлено деяние от общ характер, за което е наложено наказание лишаване от свобода, е извършено (17.06. – 30.06.2019г.) в определения четири годишен изпитателен срок с присъдата по НОХД № 1544/16г. по описа на МРС, считано от 28.10.2016г. Съдът определил условното наказание, както и наказанието по процесното дело, да се изтърпят при първоначален общ режим, тъй като не са налице условията за приложение на чл.57, ал.1, т.2, б."в" от ЗИНЗС (Съдът определя първоначалния режим за изтърпяване на наказанието, както следва: 2. строг режим на осъдените на лишаване от свобода: за умишлени престъпления, извършени в изпитателния срок на условно осъждане, за което е постановено отложеното наказание да се изтърпи отделно, ако сборът от двете наказания надвишава две години; чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС - Съдът определя първоначалния режим за изтърпяване на наказанието, както следва: 3. общ режим – във всички останали случаи.)

На основание чл.25, ал.1 вр. с чл.23, ал.1 от НК съдът определя спрямо подсъдимия В. Н. В. общо най – тежко наказание по присъда по НОХД № 270/22г. по описа на МРС и по настоящата присъда и НОХД № 127/22г. по описа на МРС в размер на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което следва да се изтърпи при първоначален общ режим на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС.

Първоинстанционният съд извърши горното групиране, тъй като деянието по НОХД № 270/22г. по описа на МРС е извършено към 28.01.2021г., а присъдата е влязла в сила на 14.04.2022г., наказанието е една година и шест месеца пробация чрез задължителните пробационни мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК, а процесното деяние е извършено в периода 17.06. – 30.06.2019г., т.е. преди да е влязла в сила присъдата по НОХД № 270/22г. по описа на МРС. Предвид тези данни, на основание чл.25, ал.1 вр. с чл.23, ал.1 от НК съдът извърши групиране на присъдата по НОХД № 270/22г. и настоящата присъда и НОХД № 127/22г. по описа на МРС, като общото най – тежко наказание е в размер на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което следва да се изтърпи при първоначален общ режим съгласно чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС.

На основание чл.25, ал.3 от НК, съдът приспада изтърпяната част от наказанието пробация по НОХД № 270/22г. по описа на МРС, от определеното по – горе общо най – тежко наказание. Настоящият съд не уточнява изтърпяната част от наказанието пробация по НОХД № 270/22г. по описа на МРС, тъй като не разполага с данни в тази насока, освен това при изпълнение на присъдата, след влизането ѝ в сила, органите по изпълнение с по-голяма прецизност ще извършат приспадането, съгласно постановеното от съда на основание чл.25, ал.3 от НК.

Настоящият съд не намира основание за приложение на чл.24 НК, тъй като определеното по-горе общо най-тежко наказание е съответно и справедливо, определено при съобразяване изискванията на чл.35 и чл.36 от НК при отчитане обществената опасност на групиранияте наказания и тази на личността на подс.В..

На основание горното и съгласно чл.189, ал.3 НПК съдът:

ОСЪЖДА подсъдимия В. Н. В. да заплати по сметка на ОД МВР – Монтана сумата 526.50 (петстотин двадесет шест лева, 0.50 ст.) лева разноски за изготвена СППЕ в рамките на ДП.

ОСЪЖДА подсъдимия В. Н. В. да заплати по сметка на РС - Монтана сумата 100 (сто) лева – възнаграждения на вещи лица за изслушването им в рамките на съдебното производство и сумата 10 (десет) лева държавна такса при служебно издаване на изпълнителни листове.

Предвид горните мотиви съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: